

31995D0420

17.10.1995

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

L 249/43

DECYZJA KOMISJI**z dnia 19 lipca 1995 r.****zmieniająca decyzję 82/43/EWG w sprawie utworzenia Komitetu Doradczego ds. Równości Szans dla Kobiet i Mężczyzn**

(95/420/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

a także mając na uwadze, co następuje:

ciągła poprawa warunków życia i pracy oraz harmonijny rozwój gospodarki stanowią cele Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej;

szefowie państw i rządów, spotykając się w ramach Rady Europejskiej w dniach 10 i 11 grudnia 1994 r., podkreślili, że równość szans dla kobiet i mężczyzn, w połączeniu z walką przeciwko bezrobociu, jest kluczowym zadaniem Unii Europejskiej i Państw Członkowskich;

równość kobiet i mężczyzn jest niezbędnym składnikiem ludzkiej godności i demokracji oraz stanowi fundamentalną zasadę prawa wspólnotowego, jak również konstytucji i praw Państw Członkowskich, a także międzynarodowych i europejskich konwencji;

zastosowanie w praktyce zasady równego traktowania kobiet i mężczyzn musi być wsparte usprawnioną współpracą oraz wymianą poglądów i doświadczeń pomiędzy instytucjami mającymi specjalne obowiązki w Państwach Członkowskich w zakresie promowania równych szans, partnerami społecznymi i Komisją;

całkowite wprowadzenie w życie sześciu dyrektyw, dwóch zaleceń i dziewięciu uchwał przyjętych przez Radę w dziedzinie równych szans ⁽¹⁾ może zostać znacząco przyspieszone w wyniku wsparcia przez krajowe organy mające do swojej dyspozycji sieć ośrodków informacji specjalistycznej;

(¹) Dyrektywa Rady 75/117/EWG z dnia 10 lutego 1975 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do stosowania zasady równości wynagrodzeń dla mężczyzn i kobiet (Dz.U. L 45 z 19.2.1975, str. 19);
Dyrektywa Rady 76/207/EWG z dnia 9 lutego 1976 r. w sprawie wprowadzenia w życie zasady równego traktowania kobiet i mężczyzn w zakresie dostępu do zatrudnienia, kształcenia i awansu zawodowego oraz warunków pracy (Dz.U. L 39 z 14.2.1976, str. 40);
Dyrektywa Rady 79/7/EWG z dnia 19 grudnia 1978 r. w sprawie stopniowego wprowadzania w życie zasady równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zabezpieczenia społecznego (Dz.U. L 6 z 10.1.1979, str. 24);
Dyrektywa Rady 86/378/EWG z dnia 24 lipca 1986 r. w sprawie wprowadzenia w życie zasady równego traktowania kobiet i mężczyzn w systemach zabezpieczenia społecznego pracowników (Dz.U. L 225 z 12.8.1986, str. 40);
Dyrektywa Rady 86/613/EWG z dnia 11 grudnia 1986 r. w sprawie stosowania zasady równego traktowania kobiet i mężczyzn pracujących na własny rachunek, w tym w rolnictwie, oraz w sprawie ochrony kobiet pracujących na własny rachunek w okresie ciąży i macierzyństwa (Dz.U. L 359 z 19.12.1986, str. 56);
Dyrektywa Rady 92/85/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie wprowadzenia środków służących wspieraniu w miejscu pracy poprawy bezpieczeństwa i zdrowia pracownic w ciąży, pracownic, które niedawno rodziły i pracownic karmiących piersią (Dz.U. L 348 z 28.11.1992, str. 1);
Rezolucja Rady z dnia 12 lipca 1982 r. dotycząca popierania równych szans dla kobiet (Dz.U. C 186 z 21.7.1982, str. 3);
Rezolucja Rady z dnia 7 lipca 1984 r. w sprawie zwalczania bezrobocia wśród kobiet (Dz.U. C 161 z 21.6.1984, str. 4);
Rezolucja Rady i ministrów oświaty, którzy spotkali się w ramach Rady dnia 3 czerwca 1985 r., aby przedyskutować program zapewniający równość szans dziewczętom i chłopcom w zakresie edukacji (Dz.U. C 166 z 5.7.1985, str. 1);
Druga rezolucja Rady z dnia 24 lipca 1986 r. w sprawie zapewnienia kobietom równych szans Dz.U. C 203 z 12.8.1986, str. 2);
Rezolucja Rady z dnia 16 grudnia 1988 r. dotycząca powrotu kobiet do czynnego życia zawodowego (Dz.U. C 333 z 28.12.1988, str. 1);
Rezolucja Rady z dnia 29 maja 1990 r. w sprawie ochrony godności kobiet i mężczyzn w miejscu pracy (Dz.U. C 157 z 27.6.1990, str. 3);
Rezolucja Rady z dnia 21 maja 1991 r. w sprawie trzeciego średniookresowego programu Wspólnoty dotyczącego równego traktowania kobiet i mężczyzn (1991-1995) (Dz.U. C 142 z 31.5.1991, str. 1);
Rezolucja Rady z dnia 22 czerwca 1994 r. w sprawie równości szans kobiet i mężczyzn w ramach programów Europejskich Funduszy Strukturalnych (Dz.U. C 231 z 20.8.1994, str. 1);
Rezolucja Rady z dnia 27 marca 1995 r. w sprawie zrównoważonego uczestnictwa kobiet i mężczyzn w podejmowaniu decyzji (Dz.U. L 168 z 4.7.1995, str. 3);
Zalecenie Rady z dnia 13 grudnia 1984 r. dotyczące pozytywnej promocji na rzecz kobiet (84/635/EWG) (Dz.U. L 331 z 19.12.1984, str. 34);
Zalecenie Rady z dnia 31 marca 1992 r. dotyczące opieki nad dzieckiem (92/241/EWG) (Dz.U. L 123 z 8.5.1992, str. 16).

przygotowanie, wprowadzenie w życie i kontrolowanie działań Wspólnoty wspierających równość szans wymaga ścisłej współpracy z wyspecjalizowanymi organami Państw Członkowskich i partnerami społecznymi, wymagającej ram instytucjonalnych, w celu regularnych konsultacji z tymi jednostkami;

Komitet Doradczy ds. Równości Szans dla Kobiet i Mężczyzn, powołany przez Komisję decyzją 82/43/EWG z dnia 9 grudnia 1981 r. ⁽¹⁾, miał znaczący udział w działaniach w tej dziedzinie, szczególnie przez stopniowe wspieranie programu działań Wspólnoty, przez wydawanie opinii i współpracę z Komisją na partnerskich zasadach;

skład i zakres uprawnień Komitetu należy dostosować do obecnych wymogów oraz przyszłego rozwoju w celu promowania równych szans, co podkreśla komunikat Komisji z dnia 19 lipca 1995 r., proponujący nowy średnio-okresowy plan działania w tym zakresie; konieczne jest w związku z tym wprowadzenie zmian do decyzji 82/43/EWG,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji 82/43/EWG wprowadza się następujące zmiany:

1. Artykuły 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 2

1. Komitet wspiera Komisję w formułowaniu i wprowadzaniu w życie działań Wspólnoty mających na celu promowanie równych szans kobiet i mężczyzn oraz wspomaga trwałą wymianę doświadczeń, projektów działań i praktyk między Państwami Członkowskimi a różnymi zaangażowanymi jednostkami.

2. Aby osiągnąć cele wymienione w ust. 1, Komitet:

- a) wspiera Komisję w rozwijaniu instrumentów kontroli, oceny i rozpowszechnianiu informacji o rezultatach środków podjętych na poziomie wspólnotowym w celu promowania równych szans;
- b) przyczynia się do wprowadzenia w życie programów działań Wspólnoty w tym zakresie, przede wszystkim poprzez analizowanie wyników i sugerowanie poprawy przedsięwziętych środków;
- c) przyczynia się, poprzez wydawanie opinii, do przygotowania corocznego raportu Komisji na temat postępów poczynionych w kierunku osiągnięcia równych szans kobiet i mężczyzn;
- d) zachęca do wymiany informacji na temat środków podjętych na wszystkich poziomach w celu promowania równych szans i w miarę potrzeb przedstawia propozycje podejmowania możliwych działań uzupełniających;
- e) wydaje opinie lub przedkłada Komisji raporty, na jej wniosek bądź z własnej inicjatywy, w każdej sprawie mającej związek z promowaniem równych szans we Wspólnocie.

3. Procedury przekazywania opinii i raportów Komitetu są określone w porozumieniu z Komisją. Mogą zostać opublikowane jako załącznik do corocznego raportu Komisji na temat równych szans kobiet i mężczyzn.

Artykuł 3

1. Komitet składa się z 40 członków, w tym:

- a) po jednym przedstawicielu z ministerstw lub instytucji rządowych każdego Państwa Członkowskiego, odpowiedzialnych za promowanie równych szans; przedstawiciele są powoływani przez rządy każdego z Państw Członkowskich;

⁽¹⁾ Dz.U. L 20 z 28.1.1982, str. 35.

- b) po jednym przedstawicielu każdego Państwa Członkowskiego z państwowych komitetów lub instytucji utworzonych na podstawie decyzji publicznej, mających szczególną odpowiedzialność w zakresie równości szans kobiet i mężczyzn w poszczególnych sektorach. W przypadku gdy istnieje kilka komitetów lub instytucji zajmujących się tymi sprawami w Państwie Członkowskim, Komisja określa, która instytucja, przez swoje cele, strukturę, reprezentatywność i stopień niezależności, ma najodpowiedniejsze kwalifikacje, aby być reprezentowana w Komitecie. Każde państwo nieposiadające takich komitetów jest reprezentowane przez członków instytucji uważanych przez Komisję za pełniące obowiązki analogiczne; przedstawiciele są powoływani przez Komisję, działającą na podstawie wniosku odpowiedniego komitetu państwowego lub instytucji;
- c) — pięciu członków reprezentujących organizacje pracodawców na poziomie Wspólnoty,
— pięciu członków reprezentujących organizacje pracowników na poziomie Wspólnoty.

Przedstawiciele są powoływani przez Komisję, działającą na wniosek partnerów społecznych na poziomie Wspólnoty.

2. Dwóch reprezentantów Europejskiego Lobby Kobiet uczestniczy w spotkaniach jako obserwatorzy.
3. Przedstawiciele organizacji międzynarodowych i zawodowych oraz inne zrzeszenia przedstawiające właściwie umotywowane wnioski do Komisji mogą otrzymać status obserwatorów.”.

2. Artykuł 6 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 6

Komitet wybiera spośród swoich członków przewodniczącego na jednoroczną kadencję. Wyboru dokonuje się większością dwóch trzecich głosów obecnych członków; jednakże wymagane jest oddanie co najmniej połowy wszystkich możliwych głosów.

Tą samą większością głosów i na takich samych warunkach wybiera się dwóch wiceprzewodniczących. Przewodniczący i wiceprzewodniczący pochodzą z różnych Państw Członkowskich. Wiceprzewodniczący są zobowiązani do zastąpienia przewodniczącego, gdy ten jest nieobecny. Stanowią oni Biuro Komitetu, które zbiera się przed każdym spotkaniem Komitetu.

Komisja organizuje prace Komitetu w ścisłej współpracy z przewodniczącym. Projekt porządku spotkań Komitetu jest ustalany przez Komisję w porozumieniu z przewodniczącym. Sekretariat Komitetu jest powoływany przez Wydział Równości Szans Komisji. Protokoły z posiedzeń są sporządzane przez Komisję i przedstawiane Komitetowi do zatwierdzenia.”.

3. W art. 8 dodaje się akapit trzeci w brzmieniu:

„3. Jeden lub więcej z członków Komitetu może uczestniczyć jako obserwatorzy w pracach innych komitetów doradczych Komisji, stosownie informując o tym Komitet.”.

4. Artykuły 10 i 11 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 10

Posiedzenia Komitetu zwołuje Komisja i odbywają się one w jej siedzibie. Posiedzenia Komitetu odbywają się co najmniej dwa razy w roku.

Artykuł 11

Obrazy Komitetu dotyczą opinii, o które wnosi Komisja lub opinii, które Komitet wydaje z własnej inicjatywy. Sesje Komitetu nie kończą się głosowaniem.

Komisja, wnosząc o opinię Komitetu, może wyznaczyć termin, w jakim opinia ma zostać wydana.

Poglądy wyrażone przez różne grupy reprezentowane w Komitecie są odnotowywane w protokołach, które są przekazywane Komisji.

W przypadku, gdy wymagana opinia została uzgodniona jednomyślnie przez Komitet, przedstawia on projekt wspólnych konkluzji, który jest załączany do protokołu.”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1996 r.

Sporządzono w Brukseli, dnia 19 lipca 1995 r.

W imieniu Komisji

Pádraig FLYNN

Członek Komisji
